

Protesten

Wat een dag ligt er voor ons. Een dag waarbij wij bij het opstaan ons kunnen realiseren er een uurtje, vrijelijk te besteden cadeau hebben gekregen.

Een uurtje dat in het voorjaar ons al was ontnomen.

Dat uurtje gebruiken om de te verwachten mooie dag nog en beetje mooier in onze archieven te bergen.

Of een uurtje extra, zorg en kommer door het leven te tillen, dat al moeilijk genoeg is, ondanks de vaak aanwezige of aankomende hulp.

Om ons heen, waar onze inbreng beperkt is, vinden gebeurtenissen plaats die wel grote invloed op ons wezen kan hebben. Zelfs wereldse zaken die ons bereiken hebben die eigenschappen ook.

Zoals de secretaris Generaal van de Verenigde Naties, António Guterres met zijn verontrustende boodschap over de toename van steeds grotere protest optochten, verzamelingen van honderd duizenden burgers die het beleid van de overheden aan de kaak stellen.

Catalonië in Spanje, Chili en nog vele landen. Nederland las ik er niet bij.

Hij hield een pleidooi, bestemd voor de overheden, te werken aan de onvrede van de burgers ontsproten uit onduidelijk beleid van de overheden.

De kloof burgerij overheid moet verkleind worden.

Hij maakt zich terecht zorgen.

In Nederland worden wij zeker wel ook geconfronteerd met protesterende burgers, zo daar zijn; Boeren. Onderwijzers, verpleegkundigen, advocaten, journalisten en bouwers. Zij allen gaan de straat op!

Ik maak mij zorgen, u ook ?

De burgerij hield vroeger ook demonstraties, voor de oorlog de SDAP na de oorlog de kernbommen het land uit. Zij hadden geen mobieltjes en konden niet whatsappen, tegenwoordig wel. Er staat nog wat te wachten.

Kan het echte polderwerken weer eens opgepoetst en uit de kast gehaald worden. Polderwerken past buitengewoon in onze bijzondere democratie. Toch valt alles wel mee bij nadere beschouwing.

Ik zag op de televisie, NPO 2 zaterdag 26 oktober het programma, andere tijden; de aflevering van arm naar rijk.

De armoede, van voor de tweede wereldoorlog is in deze aflevering formidabel in beeld gebracht, ook de slechte hygiënische toestanden. Ik zelf ben van 1929 en heb daar wel iets van mee gekregen.

De film laat ook de naoorlogse beelden op de netvliezen achter met de inzichten over de vooruitgang en het slechten der armoede.

De strijd van de toenmalige S.D.A.P. Socialistische Democratische Arbeiders Partij voor de tweede wereld oorlog gestart en de naoorlogse hulp middels het Marshall plan daarbij de veranderende inzichten over kerk en politiek, brachten welvaart en geluk.

Opvallend is, misschien in vergelijking met onze nu welvaart maatschappij, dat zeer armoedige mensen met zeer grote gezinnen, met zo weinig vooruitzichten, toch soms tevredenheid en dankbaarheid uitstraalden en zeiden. Wij hebben elkaar nog en God zal wel het goede met ons voor hebben.

Nooit meer terug naar die tijden, die eerder uit de geschiedenis geweerd zou moeten worden dan zwarte Piet en Jan Pieterszoon Coen en anderen.

Nooit meer terug naar die tijden en ook die geschiedenis nooit wissen.

Voor vandaag is dankbaarheid op de goede plek en mag gekoesterd worden. Het vergelijk mag best goed bij een ieder in gezouten worden, opdat wij leren waartoe de gevechten tegen die armoede ons gebracht hebben.

Sociale strijd, technologische vooruitgang, studie, onze unieke democratie, gestoeld in een monarchie, met een werkend poldermodel.

Op die basis moeten de komende problemen oplosbaar zijn.

Dat is zeker geen; "Op uw plaatsen rust"

Nicolaas Overbeeke

Nieuwerkerk aan den IJssel.